

FRANCIA COUNTRY
ÉS KORTÁRS MAGYAR
ALKOTÓK EGY BELVÁROSI
BÉRHÁZBAN

Isabelle művészeti író, gyakran utazgat Európában. Nemrég magyar kollégái invitálására egy bécsi kiállításról hajózott át Budapestre. Éjszaka érkezett és a város látványa olyannyira lenyűgözte, hogy elgondolkodott azon, miért is ne bérelhetne itt egy lakást

Történet pasztellben

A bérlakás gondolatát rövidesen tettek követték. Bár Isabelle a dús levendulamezőkről, az olajfákról és borairól híres Provence tartomány szülőtte, határozottan egy galériák, kávézók és éttermek közelében lévő, tágas belvárosi lakást keresett. Különböző napszakokban indult hát sétára a számára ismeretlen pesti belvárosban, az embereket és házakat pásztázva, ellesve a különböző hangulatokat. Idővel mind kedvesebbé váltak számára az erzsébetvárosi és terézvárosi terek a piacokkal, a régi zsidó negyed omladozó házai, az ódon portálokkal tarkított kis utcák.

Útjai során számos galériát és üzletet fedezett fel, így még nem létező lakásának berendezését is szinte teljesen megtervezte, amely legnagyobb meglepetésére nagyon hasonlóvá vált „hazai”, dél-francia otthonához. Rábukkant a régi bútorok mintájára készült, festett provance-i stílusú darabokat árusító üzletre ahol a mosott színű, viaszolt bútorokat a tulajdonos saját vidéki műhelyében maga készített. Talált egyszerű vonalvezetésű egzotikus bútorokat, finom ízlésű és ügyes kezű virágboltosokat. Végül egy kiállításon találkozott azzal a fiatal párral is, akik frissen felújított lakásukba kerestek bérlőt. A találkozás, majd a lakás megtekintése után a gombokhoz kabát került, Isabelle a fellelt bútorok mellé végre megtalálta a vágyott otthonát.

A négy szoba hallból álló klasszikus polgári otthont a *LoftHOME Development Group* szakemberei újították fel, megahagyva a helyiségek eredeti funkcióját. Csupán a konyha bejáratát tették szellősebbé és az Isabelle által dolgozószobának használt vendégszobát megosztották egy – a gardróbot és tusolót elrejtő – válaszfallal. A lakás hangulatát az impozáns méretű nappaliban a régi tapéta és festék eltávolítását követően „feltárt” falak színvilága határozza meg. A pasztell-szürke, sárga-arany tónusokban játszó felületeket meghagyták eredeti, repedezett állapotukban és homok, illetve kő színekkel kombinálták. A finoman rusztikus és elegáns teret széles, natúr tölgyfa parketta borítja és a hatalmas ablakok mögül kikacsintó kovácsoltvas erkély kapcsolja a külső térhez.

A séták során felfedezett tárgyak rengetegéből végre elkezdődhetett a lakás berendezése, s hogy túlzásokba ne essék, Isabelle szakembert keresett és egy fiatal lakberendező, *Fajta Sarolta* aktív közreműködésével finoman összehangolt enteriőr született. Előkerültek az utazásai során gyűjtött szövetek, a több színben pompázó selyem- és lenfüggönyök, amelyeknek – a fény útján szabadon hagyva – a belső terekben találtak helyet.

Ottlétünkör sárga selyem vezetett át a nappaliból a dolgozóba, dohányszínű len a tusolóba, a zöld Toile de Jour textília és műszőrme pedig a számos ágytakaró egyikeként szolgál. Bár úgy tűnik, mintha bútorait szülőföldjéről hozta volna magával, mosolyogva erősítette meg, hogy bármilyen hihetetlen, de szinte minden darabot pár perces sétával elérhető távolságon belül szereztek be. Majdnem mindent, helyesbít, mivel a barátok hegyesdi telkéről valók a friss zöltségek, amit dekorációnak is használ, miként a szárított hortenziacsokrok garmadája is. Útban Hegyesdre pedig egy alkalommal felfedezett egy veszprémi üzletet, amely – elmondása szerint – kínálat és kedvesség tekintetében egyaránt elvarázsolta őt. A holland, francia, olasz import termékeket hazai kézművesek által készített csipkébe kötött naplók, kerámiák és finoman stilizált használati tárgyak egészítik ki. Az itt készült viaszolt faasztalkák tökéletes kiegészítői lettek a nappali zöld, lila, mogyoró színekben pompázó selyempárnákkal díszített francia lenvászon kanapéjának. A fehérben játszó dolgozószobát sárga tónusok élénkítik, mint a XX. század eleji, kézzel szőtt sátorfüggönyből varrt anatóliai kilimszőnyeg, amelynek kenderből készült „párja” a nappaliban kapott helyet.

Isabelle a lakás valamennyi helyiségét fiatal magyar festők képeivel díszítette. Páll Tibor Krisztiánnak a trompe-l'oeil hagyományát felelevenítő, kutyákat ábrázoló képei az illúzió és valóság problematikáját boncolgatják, Bódi Kati fotó-festmény táblaképei pedig gyermekkori családi fényképeken keresztül röpítenek a múltba. A konyha és előszoba egy-egy fehér design darabbal kiegészített modern formavilága ellenpontoszza a háló-nappali és dolgozószoba romantikus, provance-i hangulatát. A francia hatás természetesen a konyhában is visszaköszön, a mívés és ovális párnázott támlájú székek XV. Lajos korát idézik, társaságukban jól megfér a kilimmel díszített ülőke. Ánizsos süteményt majszolva ülünk a kagyló- és levendulakoszorúkkal díszített, kortalan képeslapok hangulatát idéző otthonban, ahol egy pillanatra csak az élet apró örömeinek élünk, megállítva a rohanó mindennapokat.

A partnerek és üzletek elérhetőségeit megtalálja az Indexben.